

Carles Campuzano: «Munté o Rull serien excel·lents caps de llista del PDECat a la Generalitat»

El portaveu de la formació al Congrés dels Diputats defensa iniciatives compartides a Madrid amb ERC i En Comú Podem quan es fixi data i pregunta del referèndum | Admet el problema de "visibilitat" dels nacionalistes pel fet de no tenir grup propi i defensa marcar perfil davant d'ERC | Prefereix "desitjar" que "ningú dels republicans" hagi filtrat la polèmica conversa gravada a David Bonvehí

Carles Campuzano | Adrià Costa

Porta 21 anys al Congrés dels Diputats i, arran de la inhabilitació de Francesc Homs, ha estat ascendit a portaveu del PDECat a Madrid

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/128277/campuzano/substituira/homs/portaveu/pdecat/madrid>)

. Carles Campuzano (Vilanova i la Geltrú, 1964) atén **NacióDigital** al bar de la Facultat de Comunicació Blanquerna, on Francesc-Marc Àlvarez (<http://www.naciodigital.cat/opinio/autor/2407>) l'ha citat per explicar la seva trajectòria als alumnes del seminari de periodisme polític. Prefereix les setmanes en què hi ha ple del Congrés perquè "són més ordenades" i té un objectiu clar per als propers mesos: defensar el camí cap al referèndum des de la capital de l'Estat sense descuidar altres demandes.

- Va ser nomenat el 31 de març. Quins són els encàrrecs urgents que ha rebut per part de la

direcció executiva del PDECat?

- Per una banda hem de donar suport a les decisions que en els propers mesos es prendran a Catalunya en relació a la celebració del referèndum d'autodeterminació, sent actius en la demanda de l'acord i del diàleg al voltant d'aquesta demanda. I, al mateix temps, defensar els interessos de la societat catalana en aquelles qüestions que l'interpel·len directament.

- Quines?

- En aquests moments tenim en tràmit una llei que regula la contractació en el sector públic on hi ha demandes molt concretes vinculades a les petites i mitjanes empreses. Hem de vetllar perquè aquesta legislació, que és una transposició comunitària, permeti que les pimes puguin accedir a la contractació pública, i alhora que les entitats del tercer sector tinguin les mateixes oportunitats. O bé reunir-nos amb el sector del cinema per rebaixar l'IVA i garantir que els consumidors tinguin els mateixos drets que la resta d' europeus. Els dos frontispicis de la nostra actuació seran, per tant, el suport a les institucions catalanes, i la canalització de les demandes de la societat a Madrid.

- El marge per fer-ho és escàs, des del grup mixt.

- Hi ha marge, perquè tenim vuit diputats. I al final el que acaba determinant el teu pes polític són els vuit diputats, que en aquesta legislatura poden inclinar la balança moltes vegades. És cert que el grup mixt et dona menys visibilitat i menys minuts d'intervenció. Aquesta feblesa l'hem de compensar amb més activitat i més esforç de connexió amb la societat.

- Abans parlava dels pressupostos generals de l'Estat. Creu que el PP els vindrà a buscar o que ja els donen per perduts?

- Ja ens han vingut a buscar, ho han fet amb tothom. Els nostres vuit vots són determinants. El govern espanyol ha tingut interès a parlar amb nosaltres dels comptes i també sobre el conjunt dels projectes de llei que es tramiten al Congrés. Passa el mateix quan les iniciatives són de l'oposició, ja siguin del PSOE o d'Units Podem. Els vuit vots del PDECat són determinants entre el bloc de la dreta i el centredreta, i el bloc de l'esquerra, el centreesquerra i els nacionalistes.

Carles Campuzano, en un moment de l'entrevista. Foto: Adrià Costa

- Hi ha marge, però, de cara a una entesa parcial amb el govern espanyol en algun aspecte concret dels comptes per al 2017?

- Avui per avui, no. Nosaltres presentarem esmena a la totalitat perquè no ajuden a la consolidació de la recuperació econòmica ni al canvi de model productiu. Continuen discriminant en termes d'inversió en infraestructures a Catalunya i segueixen sense apostar per les polítiques socials que avui són imprescindibles i que estan vinculades a la lluita contra la pobresa infantil. En matèria de polítiques d'ocupació no fan l'esforç que requeriria una taxa tan elevada d'atur com la que continuem tenint.

- S'aprovaran, els pressupostos de Rajoy?

- Per les informacions que anem llegint als mitjans de comunicació i alguna cosa que no es publica, sembla que el PP podria tenir els 175-176 diputats que els permetria aprovar els comptes.

- Amb el suport del PNB.

- Evidentment, en aquest paquet hi figura el PNB.

- S'imagina una legislatura curta o més aviat llarga, tenint en compte la minoria en què es troba el PP al Congrés?

- Si el govern aconsegueix aprovar el pressupost pel 2017, anirem cap a una legislatura que tindrà dos anys de marge per endavant com a mínim. El govern és fràgil i depèn molt del Congrés, però està pagant un preu molt barat pel suport que rep de Ciutadans. El partit d'Albert Rivera està tenint una capacitat de marcar l'agenda molt petita. En aquests primers mesos de legislatura, l'executiu del PP ha funcionat gràcies al suport del PSOE. De facto, la gran coalició ha funcionat almenys en aspectes bastant rellevants. Haurem de veure què passa amb les primàries dels socialistes, això sí. En qualsevol cas, els nostres vuit vots estan allà en defensa de la realitat concreta de Catalunya i dels interessos de la societat catalana.

"Si s'aproven els pressupostos generals de l'Estat, anirem cap a una legislatura que tindrà dos anys de marge per endavant"

- Un dels encàrrecs que han rebut és el de marcar perfil ideològic davant d'ERC. Al Parlament això és més complicat per al PDECat, tenint en compte l'existència de Junts pel Sí i la voràgine del tram final del procés.

- Hem de marcar perfil perquè existeix una demanda d'una part molt gran de la societat catalana que vol una proposta política com la que representa el PDECat. Té dos perfils molt clars: defensa de l'economia de mercat, de la competència i del protagonisme de la societat civil; i un esforç per de recosir el país i recuperar el funcionament de l'ascensor social. Una força política que contempli, amb la mateixa intensitat, aquestes dues dimensions alhora, avui a Catalunya només la representa el PDECat. Tenim una esquerra extremadament estatista i jacobina, que desconfia de les empreses, del mercat i de la societat civil, i una dreta que considera que les desigualtats socials no són un problema. Les nostres propostes posaran l'accent en aquelles mesures fiscals i de política econòmica que donin capacitat a les nostres empreses per competir en una economia global i integrada en el marc europeu, i al mateix temps insistirem en aquelles inversions que són les que en termes socials garanteixen la cohesió social i el benestar a llarg termini. És el cas de la inversió en infància i en joventut.

Carles Campuzano va començar com a diputat al Congrés l'any 1996. Foto: Adrià Costa

- Tenen un problema de visibilitat, més enllà d'aquestes polítiques concretes que volen promoure?

- És evident que la presència al grup mixt ens fa menys presents, i haurem de combatre aquesta menor visibilitat.

- Se senten còmodes amb les formes que va exhibir Gabriel Rufián (<http://www.naciodigital.cat/noticia/128723/rufian/tamb/carrega/contra/fernandez/diaz/recordi/manament/no/mentiras>) en la compareixença de De Alfonso i Fernández Díaz en la comissió sobre l'operació Catalunya? En privat les van criticar.

- Lamentem que el primer i únic debat als mitjans de comunicació suscitat arran d'aquesta comissió hagi estat justament les formes i els estils d'un diputat determinat en la mesura que aquesta discussió ens distreu d'allò rellevant. I això és discutir si [Jorge] Fernández Díaz encapçalava una trama dins l'Estat per investigar i construir proves falses contra dirigents sobiranistes i en base a la manipulació de la Fiscalia. La discussió sobre les formes ens distreu de la discussió sobre el fons. Reivindiquem en positiu el nostre estil de fer les coses, l'estil de Sergi Miquel [diputat del PDECat a la comissió], que pretén aprofundir en les responsabilitats polítiques d'uns fets que ens semblen un escàndol democràtic de primera magnitud. És un intent de manipulació i de construcció de proves falses.

- Francesc Homs deia en campanya electoral que ell no guanyaria un torneig de tuits, en una crítica a la manera de fer de Rufián. Malgrat això, tenen pensat fer canvis en la política comunicativa a Madrid?

- Els polítics, a vegades, quan tenim problemes per fer arribar el nostre missatge, acostumem a atribuir-los a la política de comunicació. I probablement els problemes no els tens en la política de

comunicació, sinó en altres coses. El nostre principal contratemps és que no tenim grup parlamentari propi i això no dificulta fer la feina, sinó poder arribar a més gent. El que estem reforçant i reforçarem durant les properes setmanes amb molta intensitat són els contactes amb la societat civil.

"[La discussió sobre les formes de Rufián]Ens distreu sobre si Fernández Díaz encapçalava una trama per construir proves falses contra dirigents sobiranistes"

- Incrementareu la presència als mitjans, especialment en les tertúlies que marquen l'agenda a Madrid com ara les de La Sexta o Cuatro?

- Si se'ns convida, hi anirem. No rebutgem anar a cap espai a explicar les nostres propostes i les nostres idees. Tenim vocació d'estar presents en aquests mitjans.

- Al llarg dels últims dies, les relacions entre els socis de Govern s'han tensionat molt. Què pensa del fet que ERC filtrés, com sospita el PDECat, la conversa de David Bonvehí en què defensava presentar un candidat "autonomista" si el procés fracassava?

- Prefereixo desitjar que ningú d'ERC hagi tingut la idea estrambòtica, tonta, no només de gravar la conversa sinó de filtrar-la a un mitjà de comunicació. No tindria cap mena de sentit, seria una estupidesa de primer nivell.

Carles Campuzano. Foto: Adrià Costa

- Dimarts vam saber que Bonvehí no portarà el cas a la Fiscalia (<http://www.naciodigital.cat/noticia/129406/bonvehi/repena/no/denunciara/fiscalia/gravacio/manresa?rlc=p1>) . Hauria estat una incoherència fer-ho, tenint en compte el paper actiu del ministeri públic per frenar el procés i actuar contra càrrecs sobiranistes?

- A mi m'agrada destacar que una cosa és la Fiscalia que afina Fernández Díaz i l'altra és la feina que fan la major part dels fiscals en l'exercici de les seves funcions. Per sort, els fiscals, en l'exercici de les seves funcions normals, són uns professionals que fan la seva feina. Bonvehí tenia el dret de protegir-se del que podria haver estat un acte delictiu amb la corresponent denúncia, com faria qualsevol ciutadà. Si finalment optem per no fer-ho, ho farem amb ganes de no afegir més dolor al malestar que aquestes informacions ens han provocat.

- Vostè és portaveu perquè han inhabilitat Francesc Homs (<http://www.naciodigital.cat/noticia/127311/suprem/inhabilita/any/mes/francesc/homs/9-n>) . Veu algun marge de resposta a l'Estat que no sigui el de la judicialització, a curt termini?

- És bo recordar, i ho haurem de fer tot sovint, que les circumstàncies per les quals sóc portaveu són excepcionals i dolentes. No és habitual que succeeixi el que ha succeït: que un diputat escollit i que representa legítimament centenars de milers de ciutadans perdi la seva condició de diputat simplement perquè milions de persones poguessin expressar la seva opinió política [el 9-N]. En la mesura que el sistema institucional espanyol no està sent capaç de donar sortida política i democràtica a la qüestió catalana, el que es posa de manifest és la feblesa del sistema democràtic. Ara com ara, l'única resposta que està tenint la demanda democràtica catalana és el codi penal i

el Tribunal Constitucional (TC). I mai cap conflicte polític de la dimensió com el que planteja Catalunya s'ha resolt ni via codi penal ni via TC. El propi Constitucional i el Suprem, en algunes de les seves últimes sentències, afirmen -i tenen raó- que les respostes a la qüestió catalana no poden dependre de les sentències d'aquests òrgans. Han de dependre de la capacitat del sistema polític espanyol de posar una proposta damunt la taula per a Catalunya o bé acordar amb les institucions catalanes una consulta, un referèndum, o idealment les dues qüestions. Avui, ni una cosa ni l'altra estan en l'agenda dels partits espanyols.

- Hi haurà alguna comissió o subcomissió a Madrid sobre el procés català?

- Homs en va plantejar una, i va ser rebutjada. Mai estarem en contra de cap espai en el si del Congrés que permeti discutir i abordar a fons la qüestió catalana.

Carles Campuzano. Foto: Adrià Costa

- Puigdemont va intentar anar al Senat

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/127630/puigdemont/junqueras/romeva/ofereixen/explicar/referendum/al/senat>) i va ser vetat

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/128163/ Mesa/senat/veta/conferencia/puigdemont/ofereix/intervenir/comissio>) . S'està explorant una alternativa per tal d'explicar el referèndum a Madrid?

- Les circumstàncies de no deixar utilitzar l'espai del Senat per expressar la seva opinió tornen a ser inèdit. Habitualment, al Congrés i al Senat, els grups polítics organitzem compareixences de representants de la societat civil, de representants polítics, seminaris de treball. Forma part de la vida democràtica a les institucions. I el que fa el Senat és un pur exercici de sectarisme polític que pretén dificultar que el president Puigdemont pugui expressar a l'opinió pública espanyola, i singularment en un espai com el Senat, quina és la nostra posició. Insisteixo: torna a expressar la feblesa profunda del sistema polític espanyol. Estic segur que en les properes setmanes en Pacte

Nacional pel Referèndum expressarà també la seva posició a Madrid, ja sigui en una d'aquestes institucions o en un altre espai.

- Quan hi hagi data i pregunta del referèndum, veurem alguna iniciativa parlamentària conjunta entre el PDECat, ERC i En Comú Podem al Congrés?

- Quan tinguem resolta la qüestió de la pregunta, serà bo que els qui defensem la idea del referèndum, compartim iniciatives i posicionaments a Madrid. Allò que ens dona força ha estat construir majories el més àmplies possibles. Aquestes tres forces polítiques farem bé de treballar juntes, i tan de bo poguéssim recuperar el PSC en la idea de defensa del referèndum acordat amb l'Estat al voltant d'una pregunta que fos compartible.

- Veurem diputats provinents del Parlament defensant el referèndum, com l'any 2014 van fer Jordi Turull, Marta Rovira i Joan Herrera?

- No ho podem descartar. S'han de prendre encara moltes decisions en aquest sentit, però no hem de descartar cap fórmula que ens permeti tornar a insistir en la necessitat que aquest referèndum sigui acordat. Qualsevol de les vies parlamentàries que existeixen pot ser perfectament tornada a utilitzar.

- Si es posa data i pregunta al juny i es comença la via unilateral, quin missatge enviaran a Madrid?

- El missatge serà que la llei, que és al que Madrid apel·la per impedir que fem un referèndum, no és només resultat d'un pacte. Aquest pacte va ser trencat el 2010 amb la sentència de l'Estatut. Per tal que la llei guanyi legitimitat, s'ha de refer el pacte. La millor manera de refer-lo és a través d'una consulta o un referèndum, que és donar la veu al poble.

"No podem descartar que diputats catalans vagin al Congrés dels Diputats a defensar el referèndum"

- El Govern mantindrà la unitat camí del referèndum?

- El Govern i els partits que el sustenten han de fer l'esforç de mantenir la unitat i ampliar-la més enllà dels perímetres polítics de Junts pel Sí i la CUP. El Govern ha de ser capaç de construir una majoria que reflecteixi allò que les enquestes diuen: que entre el 70% i el 80% dels catalans volen que fem un referèndum per poder opinar sobre el futur polític del nostre país. El Govern té aquest compromís. No només ens hem d'adreçar al 48% que va votar Junts pel Sí i la CUP, sinó que hem d'aspirar a que la idea del referèndum sigui compartida per aquest 75%-80%.

Carles Campuzano. Foto: Adrià Costa

- Era necessari un acte conjunt per refermar el compromís amb la votació?

- Aquestes apel·lacions denoten massa pors i massa febleses. Si s'ha de fer, que es faci. Si estem segurs de quin és el nostre compromís, no cal que afegim més gesticulació de l'estrictament necessària. Si algú creu que convé, no serem nosaltres els qui ens hi oposarem.

- Considera justos els dubtes sobre el PDECat en clau de procés?

- No tinc cap mena de vocació de fer-nos les víctimes. Les úniques persones condemnades són Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau (<http://www.naciodigital.cat/noticia/127100/tsjc/condemna/mas/dos/anys/inhabilitacio/9-n>) , a banda d'Homs. Crec que el compromís és inequívoc, i té conseqüències personals i polítiques per als dirigents del PDECat.

- Troba normal que el PDECat no tingui candidat a la Generalitat a un any vista?

- Aquesta és una qüestió que caldrà resoldre quan toqui, probablement quan s'hagi descabdellat tota la qüestió vinculada al referèndum. El nostre candidat ideal hagués estat el president Puigdemont, però ell s'ha volgut descartar (<http://www.naciodigital.cat/noticia/122905/puigdemont/deixa/clar/aqui/any/no/ser/president>) . Alguns no hem compartit aquesta idea. Alhora, quan mirem el conjunt de dirigents del PDECat que poden encapçalar llistes per presidir el país tenim tranquil·litat de saber que tenim més d'una, més de dues i més de tres persones que perfectament podrien encapçalar perfectament aquesta llista. En el seu moment caldrà resoldre-ho amb unes primàries obertes.

- Carles Puigdemont s'ho hauria de repensar?

- Li han dit pel davant i per darrere, i em sembla que en aquests moments és una qüestió bastant tancada.

- **Neus Munté o Josep Rull**

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/129208/mas/planteja/independent/sigui/candidat/pdecat/properes/eleccions>) serien bons candidats a la Generalitat?

- Serien excel·lents caps de llista, efectivament.

Carles Campuzano, moments abans de l'entrevista. Foto: Adrià Costa